

Beslutningsforslag nr. **B 114**

Folketinget 2014-15

Fremsat den 27. marts 2015 af Stine Brix (EL), Johanne Schmidt-Nielsen (EL), Pernille Skipper (EL) og Finn Sørensen (EL)

Forslag til folketingsbeslutning om forenkling af hjælp til børn med handicap

Folketinget opfordrer regeringen til inden udgangen af 2015 at fremsætte lovforslag om ændring af reglerne i lov om social service og andre love med henblik på at sikre, at hjælp til forældre, der har et barn med handicap, bevilges efter én samlet vurdering, således at hjælpen er sammenhæn-

gende, overskuelig, fleksibel og koordineret og dækker familiens og barnets samlede behov. Det skal således være uden betydning for forældrene, at hjælpen har hjemmel i flere forskellige love og flere forskellige bestemmelser.

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget indebærer, at forældre, der har et barn med handicap, skal modtage én samlet hjælp til dækning af familiens og barnets behov uden hensyn til, om behovet imødekommes efter den ene eller den anden bestemmelse i de forskellige love.

Det er i forvejen indgribende i en families dagligdag at have et barn med et handicap. En af de største belastninger for mange familier er imidlertid, at de befinder sig i en stadig kamp med kommunen, bl.a. fordi den daglige hjælp bevilges efter et stort antal forskellige regler, hvilket betyder, at en del af hjælpen til stadighed er under behandling/revurdering med deraf følgende usikkerhed, udredning og beregning og eventuel ankesag.

Familierne er derfor løbende i kontakt med forskellige af kommunens forvaltninger og med forskellige sagsbehandlere, bl.a. afhængigt af hvordan den kommunale forvaltning er opbygget, og hver forvaltning/sagsbehandler foretager sin udredning efter hvert sit regelsæt og med forskellige kriterier for, hvornår en given hjælp kan bevilges.

Hjælp kan bl.a. bevilges efter §§ 41, 42, 44, 45, 83, 84, 85, 86 og 95 i lov om social service. Dertil kommer hjælp, som efter sektoransvarlighedsprincippet er bevilget af skolen, og hjælp efter sundhedsloven, hvis barnet f.eks. er respiratorbruger. Opregningen er næppe udtømmende.

Familierne får derfor ofte en hjælp, der er sammensat af flere forskellige og af hinanden uafhængige bevillinger, og som tilsammen udgør et uoverskueligt og uhensigtsmæssigt kludetæppe, som modvirker sammenhæng og fleksibilitet i familiens dagligdag.

Hver type hjælp bevilges nemlig efter hvert sit sæt af regler, med forskellige hjælpere, ofte med hver sin arbejdsgiver (f.eks. kommunen, hjælperbureau, skolen, forældrene selv, regionen) og efter hver sin overenskomst eller eventuelt uden overenskomst og med forskellige aflønninger og forskellige regler for arbejdstid, ferie og lignende.

Uanset at det er uden betydning for de samlede offentlige udgifter, kan familien med et handicappet barn ikke frit til-

rettelægge sin dagligdag, fordi hver type af hjælp forlods er bevilget og begrænset til bestemte steder og tidspunkter, og ændringer er ikke mulige.

Når der f.eks. er børnefødselsdag hos en af kammeraterne, kan barnet med handicap ikke nødvendigvis være med, fordi hjælpen på det tidspunkt af dagen er bevilget af skolen, og den forudsætter, at barnet er på skolen – og forbliver på skolen, mens kammeraterne fejrer fødselsdag.

Når barnet med handicap er fraværende fra skole på grund af sygdom, er der ikke uden videre mulighed for at få hjælp til pasning og lign. i hjemmet, fordi hjælpen i dagtimerne er bundet til skolen, og forældrene må ofte tage fri fra arbejde ud over barnets 1. og 2. sygedag, fordi der ellers ikke er nogen til at passe barnet i skoletiden. Samtidig sidder hjælperen inaktiv på skolen.

I andre situationer er familien nødt til at have to hjælpere samtidig, fordi hver hjælper har sit eget afgrænsede arbejdsområde. Det er uhensigtsmæssig brug af offentlige midler og det er indgribende i familiens dagligdag at have flere hjælpere samtidig i hjemmet, som også skal danne rammen om familiens privatliv.

Forslagsstillerne ønsker med forslaget at opnå, at forældre, der har et barn med handicap, får samme fleksibilitet i tilrettelæggelsen af deres dagligdag, som andre familier har, således at barnet med handicap kan deltage i samme aktiviteter, alene eller sammen med kammerater, som andre børn kan.

Dette skal opnås, ved at familien modtager én samlet bevilling, der dækker samtlige af familiens og barnets behov, og således at denne hjælp kan anvendes frit ud fra familiens og barnets egen vurdering af, hvad der er mest hensigtsmæssigt i forhold til familiens dagligdag.

I det omfang beslutningsforslaget har økonomiske konsekvenser, vil der alene være tale om administrative besparelser i kommunerne, idet hjælp til den samme familie og det samme barn ikke skal behandles i småbidder af flere forskellige forvaltninger og flere forskellige sagsbehandlere.

Skriftlig fremsættelse

Stine Brix (EL):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om forenkling af hjælp til børn med handicap.

(Beslutningsforslag nr. B 114)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.